

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010394
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713010394.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovaným O. L., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom L. F. XXX, F., adresa na doručovanie H., F. XX/XX u B. Y. a A. E., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX v H., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, vedenej pre spolupáchateľstvom spáchaný pokračovací zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 20 k 270 ods.2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01.12.2014, sp. zn. 1T/93/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2015, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods.1 písmeno d), ods.2 Trestného poriadku **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému A. E. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods.3 Tr. poriadku sa

obžalovaný A. E., rod. Y. - nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom A.
R. XXXX/XX, B., okres H., t.č. vo
výkone trestu v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová

o d s u d z u j e :

Podľa § 270 ods.2 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods.2, ods.3, § 42 ods.1, § 41 ods.2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný A. E. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona súd **z r u š u j e** výrok o treste, ktorý bol obžalovanému A. E. uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn.: 2T/38/2015 zo dňa 02.06.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného O. L.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných O. L. a A. E. za vinných zo spáchania pokračovacieho zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov, spolupáchatel'stvom podľa § 20 k 270 ods.2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

po tom, čo si v mesiaci máj 2013 zaobstarali nezistený počet falzifikátov bankoviek nominálnej hodnoty 100,-Eur sériového čísla: X 09345716249, X 09345726191, X 09245716327 a U 06527526050 všetky rok výroby 2002 s indikatívom bankoviek EUA0100 P00007, tieto dňa 30.05.2013 v čase asi od 17.00 do 18.00 predkladali ako pravé pri úhrade tovaru a pri rozmieňaní na drobnejšiu hotovosť v herni VIX-Carmi v Považskej Bystrici, Centrum 1743/262, v pohostinstve Dreváreň v Považskej Bystrici, Sládkovičova 2545 a na ďalších iných presne nezistených miestach v Považskej Bystrici, pričom z týchto bankoviek

jedna bankovka nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla X 09345716249, rok výroby 2002, bola dňa 31.05.2013 pracovníčkou herne VIX-Carmi, H. V. vydaná osobe Y. F. ako výhra v herni, ktorý ju následne 01.06.2013 ako pravú predložil v predajni Hypernova Považská Bystrica pri platbe za zakúpený tovar, kde bola pracovníčkou B. J., po kontrole v zariadení určenom na kontrolu originality bankoviek zaistená pre podozrenie, že by sa mohlo jednať o falzifikát bankovky,

jedna bankovka nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla X 09345726191, rok výroby 2002 a jedna bankovka nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla U 06527526050, rok výroby 2002, boli dňa 01.06.2013 po vykonaní kontroly pomocou zariadenia určeného na kontrolu originality bankoviek z tržby herne VIX-Carmi v Považskej Bystrici, Centrum 1743/262, majiteľom herne H. L. zaistené pre podozrenie, že by sa mohlo jednať o falzifikáty bankoviek,

jedna bankovka nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla X 09245716327, rok výroby 2002, bola dňa 31.05.2013 v čase od 17.00 do 18.00 prijatá v pohostinstve Dreváreň v Považskej Bystrici, Sládkovičova 2545, čašníčkou C. P., ktorú následne prevádzkovateľ tohto pohostinstva, H. F., dňa 31.05.2013 v tržbe predložil v pobočke ČSOB, a.s., Považská Bystrica, Nám. A. Hlinku 25/30, kde po vykonaní kontroly pomocou zariadenia určeného na kontrolu originality bankoviek bola zaistená pre podozrenie, že by sa mohlo jednať o falzifikát bankovky,

jedna bankovka nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla U 06527526050, rok výroby 2002, bola dňa 30.05.2013 prijatá pracovníčkou Slovenskej pošty, a.s. pobočka Považská Bystrica, Partizánska 1128/48, B. A., ktorou pri odvádzaní tržby, po vykonaní kontroly pomocou zariadenia určeného na kontrolu originality bankoviek, bola zaistená pre podozrenie, že by sa mohlo jednať o falzifikát bankovky,

jedna bankovka nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla X 09345716249, rok výroby 2002, bola v presne nezistenom čase prijatá v jednej z prevádzok DOXX a.s., Žilina, Kálov 356, ktorú zástupca tejto spoločnosti JUDr. F. K. dňa 01.07.2013 spolu s mesačnou tržbou z prevádzok predložil v pobočke VUB, a.s., Považská Bystrica, Nám. A. Hlinku 23/28, kde po vykonaní kontroly pomocou zariadenia určeného na kontrolu originality bankoviek bola zaistená pre podozrenie, že by sa mohlo jednať o falzifikát bankovky,

pričom Národnou bankou Slovenska v Bratislave bolo zistené, že všetky vyššie uvedené bankovky sú falzifikáty so stupňom kvality „3“ - podarený falzifikát a indikatívom bankovky EUA0100 P00007.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému O. L. podľa § 270 ods.2, § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 42 ods.1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/97/2013 z 23.08.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému A. E. uložil súd I. stupňa podľa § 270 ods.2, § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok napadli obaja obžalovaní v zákonnej lehote odvolaním, pričom odvolanie každého z nich smerovalo len do výroku o uloženom treste.

Podané odvolanie písomne odôvodnil len obžalovaný O. L.. Ten uviedol, že súd I. stupňa mohol vo vzťahu k nemu aplikovať mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. e), o) Tr. zákona. On už síce v minulosti bol za trestnú činnosť odsúdený, nikdy však nebol jej organizátorom, vždy bol len navedený. Pri objasňovaní trestnej činnosti spolupracoval s políciou. Celé svoje konanie úprimne ľutuje. Počas výkonu posledného trestu odňatia slobody mu bola nápomocná jeho rodina. Všetka trestná činnosť, ktorú spáchal, vyplývala z jeho vtedajšej osobnej situácie. Nemal prácu a dostal sa do zlej spoločnosti. Z trestnej činnosti sa vôbec neobohatil. Od výkonu posledného trestu pracuje v zahraničí a bezodplatne pomáha na verejných podujatiach. Finančne podporuje i svojich súrodencov žijúcich v zahraničí.

Preto obžalovaný L. navrhol, aby krajský súd preskúmal dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona a vzal do úvahy poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. e), o) Tr. zákona. Teda, aby mu odvolací súd uložil trest kratšieho trvania.

Obžalovaný E. odvolanie bližšie písomne nezdôvodnil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora navrhol odvolania oboch obžalovaných podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť a vo vzťahu k obžalovanému A. E. v časti o uloženom treste navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovanému uložiť súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/38/2015.

Obhajca obžalovaného E. navrhol obžalovanému E. uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/38/2015, ktorý bude miernejší než trest pôvodne uložený. Navrhol pri ukladaní trestu prihliadnuť k správaniu sa obžalovaného pred trestným konaním, počas neho, i po jeho skončení.

Obžalovaný A. E. sa pripojil k návrhu obhajcu a žiadal uložiť miernejší trest.

Obžalovaný O. L. zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oboma obžalovanými - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného E. je čiastočne dôvodné, i keď z iných dôvodov než obžalovaný uvádzal a odvolanie obžalovaného L. je nedôvodné.

Obaja obžalovaní napadli odvolaním len výrok o treste, preto sa krajský súd zameral na preskúmanie správnosti výrokov o treste napadnutého rozsudku a to v intenciách odvolacích dôvodov oboch obžalovaných.

Vo vzťahu k obžalovanému A. E. je potrebné uviesť, že súd I. stupňa mu dňa 01.12.2014 uložil trest odňatia slobody ako trest samostatný a to vo výmere 7 rokov, pričom na jeho výkon ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pri ukladaní trestu boli dodržané všetky zákonné zásady ukladania trestu. Tento trest bol v momente vyhlásenia rozsudku súdu I. stupňa zákonný a správny.

Následne však v odvolacom konaní krajský súd zistil, že obžalovaný A. E. bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn.: 2T/38/2015-186 zo dňa 02.06.2015 uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu (správne zločinu) krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Tr. zákona s

poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.06. 2015. Uvedený rozsudok Okresného súdu Martin bol teda vyhlásený a nadobudol právoplatnosť až po vyhlásení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa (Okresného súdu Považská Bystrica) a tento o ňom v čase vyhlasovania rozsudku, teda 01.12.2014 nemohol logicky vedieť.

Vzhľadom na túto skutočnosť bolo potrebné obžalovanému A. E. uložiť trest súhrnný, pretože jeho neuložením prišlo k porušeniu zásad zakotvených v § 34 ods.4 a 42 Trestného zákona. Napadnutým výrokom o treste v rozsudku súdu I. stupňa tak prišlo k porušeniu Trestného zákona, avšak bez viny tohto súdu.

Krajský súd preto postupom podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.2 Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému A. E. a sám uložil obžalovanému trest súhrnný, rešpektujúc pritom zásady pre ukladanie trestov uvedené v §§ 34, 36, 37, 38, 41 ods.2 a 42 Trestného zákona.

Krajský súd v rámci ukladania trestu najprv skúmal pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. U obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona, pretože sa ku spáchaniu trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval. Zároveň v rámci prípravného konania napomáhal polícii pri objasňovaní trestnej činnosti.

U obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

U obžalovaného teda prevažoval pomer poľahčujúcich okolností. Preto krajský súd postupom podľa § 38 ods.3 Tr. zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

Zároveň však bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest, pretože aktuálnej trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn.: 2T/38/2015-186 zo dňa 02.06.2015 uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona.

Zároveň však v súvislosti s ukladáním súhrnného trestu musel krajský súd aplikovať tzv. asperačnú zásadu, pretože ukladal trest za viacero zločinov spáchaných viacerými skutkami. Preto krajský súd upravil následne trestnú sadzbu s poukazom na § 41 ods.2 Tr. zákona tak, že hornú hranicu najprísnejšie trestného zločinu zvýšil o jednu tretinu a trest ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe. Zároveň však z tohto dôvodu neprihliadol krajský súd na to, že obžalovaný (v súvislosti s potrebou ukladania súhrnného trestu) spáchal viacero trestných činov ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, pretože táto skutočnosť mu už bola pričítaná v súvislosti s aplikáciou asperačnej zásady.

Následne potom krajský súd trest individualizoval tak, že obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Súd zároveň nevzhliadol okolnosti oprávňujúce dôvody na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Krajský súd poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že obžalovaný je osobou dosiaľ 8 krát súdne trestanou, pričom ani predchádzajúce odsúdenia i na nepodmienečné tresty u neho zjavne neviedli k náprave. Keďže však zákonodarca pri zločine falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 20 k 270 ods.2 Tr.zák. stanovil relatívne vysokú spodnú hranicu trestnej sadzby, je krajský súd toho názoru, že už trest uložený na spodnej hranici tejto trestnej sadzby, v konkrétnej výmere 7 rokov, zabezpečí tak ochranu spoločnosti, ako i úlohy individuálnej i generálnej prevencie.

Keďže bol ukladaný trest súhrnný, krajský súd zároveň zrušil s poukazom na § 42 ods.2 Tr. zákona výrok o treste, ktorý bol obžalovanému A. E. uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn.: 2T/38/2015 zo dňa 02.06.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin a preto ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Uložením súhrnného trestu prišlo k zmene v prospech obžalovaného, preto krajský súd týmto postupom vyhovel odvolaniu obžalovaného a jeho odvolanie už ako nedôvodné nezamietal.

Vo vzťahu k obžalovanému O. L. krajský súd nepovažoval jeho odvolanie za dôvodné a preto ho postupom podľa § 319 zamietol. Krajský súd sa plne stotožnil s argumentáciou súdu I. stupňa vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa správne zistil existenciu poľahčujúcich i priťažujúcich okolností a správne stanovil ich pomer. Obžalovaný žiadal priznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. e), písm. o) Tr. zákona, krajský súd však existenciu týchto poľahčujúcich okolností vo vzťahu k obžalovanému nezistil. Nebolo preukázané, že by obžalovaný L. spáchal aktuálnu trestnú činnosť pod tlakom podriadenosti či odkázanosti (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. e/ Tr. zákona). Osobné pomery obžalovaného rozhodne neboli také, aby ho „donútili“ páchať trestnú činnosť. Páchanie trestnej činnosti, resp. participácia na jej páchaní bola výrazom osobnej voľby obžalovaného. Taktiež nebolo v konaní preukázané, že by obžalovaný prispel k usvedčeniu organizovanej či teroristickej skupiny (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o/ Tr. zákona).

V konaní tiež neboli zistené žiadne okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a, ktoré by oprávňovali mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona.

Krajský súd uvádza, že okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatel'a sa potom následne týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda najmä o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Vyžaduje sa, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Hodnotia sa preto rodinné a osobné pomery existujúce až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, atď.).

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a však môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a pritom účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Sumarizujúc uvedené potom musí krajský súd uviesť, že u obžalovaného neboli žiadne vyššie uvedené okolnosti zistené.

Súd prvého stupňa preto správne po posúdení všetkých relevantných skutočností uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby ako trest súhrnný, pričom toto svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil.

Rovnako správny je i výrok súdu I. stupňa o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Jediným nedostatkom napadnutého výroku o treste je skutočnosť, že súd I. stupňa v enunciiate opomenul aplikáciu tzv. asperačnej zásady, ktorá mala byť správne použitá. Pretože však odvolanie podal len obžalovaný, krajský súd už tento nedostatok svojou činnosťou nereparoval, pretože by to mohlo byť v rozpore so zásadou zákazu reformácie in peius.

Keďže krajský súd sa teda s postupom súdu I. stupňa plne stotožnil, v podrobnostiach odkazuje v tejto časti na odôvodnenie v napadnutom rozsudku.

Takto uložený trest vyhovuje plne požiadavkám ochrany spoločnosti, ako i požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.